

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupen Mgr. Danielem Holým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2022, č. j. 20 Ad 46/2021-24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladu řízení.
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Danielovi Holému, advokátu se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1, **se určuje** částkou ve výši 3 146 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, č. j. MPSV-2021/152416-911. Citovaným rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu, č. j. 24407/2021/AAF, ze dne 29. 6. 2021, kterým úřad práce stěžovateli nepřiznal dávku pomoci v hmotné nouzi, a to konkrétně doplatek na bydlení za měsíc duben 2021 pro nesplnění podmínky podle § 33 odst. 2 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“).

[2] Stěžovatel napadl rozhodnutí žalovaného žalobou. Namítal, že text ustanovení § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi nestanoví, že započitatelný příjem má být snížen o náklady na bydlení, ani jakým způsobem by tyto náklady měly být stanoveny. Podle žalobce je ze smyslu zákona zřejmé, že započitatelný příjem má být porovnáván až po

odečtení skutečných, tedy odůvodněných, nákladů na bydlení. Porovnávat započitatelný příjem bez zohlednění nákladů na bydlení je dle jeho názoru nesmysl.

[3] Žalovaný však tento názor nesdílel. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobci nebyla přiznána dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí, nemohl mu proto být přiznán doplatek na bydlení dle ustanovení § 33 odst. 2 *věty první* zákona o pomoci v hmotné nouzi. Proto žalovaný postupoval dle ustanovení § 33 odst. 2 *věty druhé* zákona o pomoci v hmotné nouzi a posoudil, zda příjem žalobce a osoby společně posuzované přesáhl 1,3násobek částky živobytí. Pro účely výpočtu v souladu s § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona o pomoci v hmotné nouzi stanovil jako příjem částku 18 169 Kč a částku živobytí společně posuzovaných osob ve výši 7 840 Kč. Od stanoveného příjmu odečetl žalovaný přiměřené náklady v souladu s § 9 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi a uzavřel, že příjem společně posuzovaných osob je vyšší než jejich částka živobytí a zároveň přesahuje i 1,3násobek částky živobytí. Stěžovateli proto doplatek na bydlení nepřiznal ani dle § 33 odst. 2 *věty druhé* zákona o pomoci v hmotné nouzi.

[4] Městský soud shledal žalobu nedůvodnou. Konstatoval, že dle § 33 zákona o pomoci v hmotné nouzi lze přiznat doplatek na bydlení i navzdory tomu, že nebyly splněny podmínky pro přiznání příspěvku na živobytí, nicméně pouze v případě, že příjem žadatele a společně posuzovaných osob nepřesáhne 1,3násobek částky živobytí. V takovém případě je následně zapotřebí, aby od příjmu těchto osob byl pro účely rozhodnutí o nároku na doplatek na bydlení snížen o *přiměřené náklady* na bydlení v souladu s § 9 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi, a nikoliv *odůvodněné náklady* na bydlení, jak se domáhal stěžovatel.

[5] Městský soud nicméně konstatoval, že žalovaný při výpočtu výše příjmu stěžovatele pochybil, neboť pro účely porovnání vycházel z částky celkové (18 169 Kč), a nikoliv z částky snížené o přiměřené náklady na bydlení (tedy $18\,169 - 6\,359 = 11\,810$ Kč). Na zákonnost rozhodnutí samého však neměla tato chyba vliv, neboť i správně vypočtená částka byla stále vyšší než 1,3násobek částky živobytí žalobce a společně posuzované osoby, která činila v rozhodném období 10 192 Kč.

[6] Městský soud proto uzavřel, že pochybení v samotném výpočtu není důvodem pro zrušení rozhodnutí žalovaného, jelikož toto pochybení nemělo žádný vliv na výsledek. Klíčový požadavek žalobce, aby při posouzení splnění podmínek pro vznik nároku na doplatek na bydlení správní orgány zohlednily odůvodněné náklady na bydlení, nebyl v souladu se zákonem, jak ostatně městský soud opakovaně konstatoval v jiných, obdobných věcích stejného stěžovatele, a odkázal přitom na rozsudky ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 Ad 17/2020-45, ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 Ad 19/2020-31, ze dne 24. 3. 2022, č. j. 2 Ad 27/2020-34, ze dne 13. 4. 2022, č. j. 19 Ad 11/2020-37, a ze dne 15. 6. 2022, č. j. 4 Ad 20/2020-28).

[7] V kasační stížnosti stěžovatel rozsudku městského soudu vytýká, že v zájmu zachování ústavně-právních principů je potřeba vypočítávat příjmy podle § 9 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi za použití *odůvodněných nákladů* na bydlení. Stěžovatel dále namítá, že se městský soud nevypořádal se všemi žalobními námitkami, a to konkrétně s žalobcem předestřeným výpočtem výše dávky, který žalobce v řízení předložil.

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) se po konstatování přípustnosti kasační stížnosti zabýval její přijatelností ve smyslu §104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.).

[9] Podstatný přesah zájmů stěžovatele NSS vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS (k uplatnitelnosti zde vyslovených názorů na současnou úpravu srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28). Podstatný přesah bude dán pouze v případech, kdy se kasační stížnost (1) týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře NSS anebo (2) právních otázek řešených dosavadní judikaturou rozdílně. Podstatný přesah zájmů stěžovatele bude dán (3) rovněž v případě potřeby učinit odklon od ustálené judikatury. Konečně bude kasační stížnost přijatelná (4) tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Takovým pochybením jsou především případy, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[10] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[11] Pokud stěžovatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí městského soudu spočívající v nedostatku důvodů, NSS již konzistentně vymezil kritéria nepřezkoumatelnosti (srov. např. rozsudky ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13; ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72; ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012-50; ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013-30; ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Konstatoval, že se nejedná o požadavek detailní odpovědi na každou dílčí námitku, ale postačí přednést vlastní ucelený argumentační systém, který je dostatečně a logicky vyložen (srov. také nález ÚS ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).

[12] Pokud se týká jediné věcné námítky stěžovatele, tedy že dle jeho názoru mají být pro účely výpočtu dle § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi být brány v potaz *odůvodněné*, a nikoliv *přiměřené* náklady na bydlení, pak NSS na tuto otázku stejnému stěžovateli již odpověděl v řadě kasačních stížností v podobných věcech, nejnověji konkrétně kupříkladu v usnesení ze dne 29. 6. 2023, č. j. 5 Ads 131/2022-40 (doplatek na bydlení za měsíc září 2019), usnesení ze dne 20. 7. 2023, č. j. 5 Ads 130/2022 (doplatek na bydlení za měsíc prosinec 2019), či rozsudkem ze dne 23. 6. 2023, č. j. 5 Ads 132/2022-33 (doplatek na bydlení za měsíc březen 2019). V posledně citovaném rozsudku NSS (znovu) konstatoval, že „Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že se pro účely výpočtu příjmu podle § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi k odůvodněným nákladům na bydlení nepřiblíží, naopak přiměřené náklady na bydlení se do výpočtu zahrnou – k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 6 Ads 20/2018-32, body [16] a [19], a na něj navazující judikaturu – konkrétně např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 2. 2019, č. j. 7 Ads 500/2018-24, bod [18], ze dne 14. 5. 2020, č. j. 8 Ads 79/2019-47, bod [16], ze dne

23. 7. 2019, č. j. 5 Ads 101/2017-79, bod [19], nebo ze dne 4. 4. 2019, č. j. 10 Ads 298/2018-40, bod [12]).“

[13] Z uvedených důvodů NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Ke všem stěžovatelem vznášeným otázkám existuje ustálená a jednotná judikatura NSS, od níž není důvodu se v projednávané věci odchýlit. Městský soud závěry z této judikatury plynoucí na projednávanou věc aplikoval korektně.

[14] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému poté žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[15] Stěžovateli byl usnesením NSS ze dne 10. 3. 2023, č. j. 9 Ads 23/2023-49, ustanoven k ochraně jeho práv zástupce Mgr. Daniel Holý, advokát se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu ve výši 2 000 Kč za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a v doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 2 a § 7 bodem 3. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), spolu s paušální náhradou hotových výdajů za tyto úkony ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Přiznaná částka se proto zvyšuje o tuto daň ve výši 21 %, celkem tedy na 3 146 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. září 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu